

[Valdemar Sørensen.]

Loven om Ændringer i Toldloven af 29. Marts 1924 med den saakaldte Manufaktur-skat. Har Omsætningsafgiften bebyrdet Forbruget med et halvt hundrede Millioner Kroner om Aaret, tør jeg nok sige, at Manufaktur-toldens Forhøjelse dengang var et Tryk paa Forbruget, som betød lige saa meget i Penge, selv om den blev skjult for Køberne. Vi ved alle sammen, af hvilken Grund vi dengang skred til den eksorbitante Forhøjelse af Toldafgifterne paa Manufakturvarer. Vi ved, hvorledes Situationen var, at det var nødvendigt, som der blev sagt til os; først og fremmest fordi man i Forholdet til Besættelsesmagten skulde have noget at handle paa i alle de Forhandlinger af handelsmæssig Natur, der forestod. Men ogsaa alt dette er nu Historie.

Jeg ved meget vel, at Stedet ikke er til at forlange udtrykkelige Løfter af den højt-ærede Finansminister med Hensyn til denne Lovgivning. Men jeg vil dog henstille, om det ikke var muligt, at Finansministeriet gjorde Skattekommissionen opmærksom paa, at en Gennemarbejdelse af alt det Stof, der er samlet, dog vist maa forberedes nu. Det er ikke saa lige en Sag i Øjeblikket at skride til en virkelig Reform af Toldbeskatningen, men det synes dog, at Tiden, alle Muligheder taget i Betragtning, er saadan, at Skattekommissionen nu burde røre paa sig og faa Gang i Arbejdet, i det mindste med at undersøge og belyse de Forhold, der foreligger for os, saa vidt som Fremtiden overhovedet i Øjeblikket lader sig belyse. For det er ganske klart, at det kan ikke have sit Forblivende ved den Lov, vi dengang vedtog om Manufaktur-toldens Forhøjelse. Man rykkede ved den en vis Kreds af de vigtigste Forbrugsvarer ud af Sammenhængen med hele Toldlovgivningen og gav dem en ekstra Forhøjelse. Alle Positionerne maa en Dag gennemarbejdes, og der maa skaffes en vis Ligelighed i Behandlingen af de Varer, der er Genstand for Toldafgifter.

Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i det høje Ting.

Alvida Larsen: Det kommunistiske Parti hilser med særlig Tilfredshed dette Forslag om Afskaffelse af Tøjskatten. Vi talte, dengang Loven blev vedtaget, meget kraftigt imod Lovforslaget; vi ikke bare talte imod det; vi ogsaa stemte imod det. Vi har altid været imod den Form for Skatter. Vi vidste, hvilke Konsekvenser den Form, som Tøjskatten fik, vilde faa for de mindre-bemidlede; vi vidste, at den vilde ramme de

daarligst bemidlede først og fremmest. Det er derfor med Glæde, vi hører, at de ærede Medlemmer, som dengang stemte for Tøjskatten, nu vil stemme for dens Ophævelse.

Vi kan tilslutte os det, der er blevet sagt af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen; dog maa vi hævde, at vi ikke mener, at Loven har været nødvendig, lige saa lidt som den er nødvendig i Dag. Ud fra eet Synspunkt kan man maaske sige, at den var mere nødvendig dengang, end den er i Dag, nemlig af den simple Grund, at der i Dag ikke findes noget Tøj at købe. Vi forlangte — det vil jeg gerne have Lov at pege paa i samme Forbindelse — i sin Tid en Tøjrationering; havde vi haft den, vilde vi have undgaaet at se, at den Smule Tøj, som findes, nu bliver et Bytte for de Værnemagere, der i Dag vil af med de Penge, de har tjent paa Landets Ulykke.

Jeg tror imidlertid heller ikke, at vi, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller udtrykte det, skal være saa glade over de Velsignelser, vi uddeler, og betragte vor Tilslutning til Afskaffelsen af denne Skat som en Gave til Folket. Jeg tror ikke, at Folket vil opfatte dette som Gavmildhed fra vor Side i Betragtning af, at der ikke findes noget Tøj at købe. Men vi faar altsaa Tøjskatten afskaffet, og dette vil naturligvis blive hilst med megen Tilfredshed.

Jeg vil imidlertid gerne have Lov til at pege paa det Problem, som vil opstaa, naar vi igen begynder at faa Tekstilvarer til Landet. Vi maa da i god Tid se i Øjnene, at vi ogsaa her vil komme til at staa over for en Misfordeling; vi maa da tage ved Lære af Forholdene i 1940 og i god Tid faa gennemført en Tøjrationering, saa vi ikke skal opleve det, vi oplever i Dag, at Garderobeskabene er fyldt hos nogle, medens de flestes Tøj er luvs lidt.

Hoff: Den Afgift, som det er Meningen, dette høje Ting nu skal ophæve, er uden Tvivl en af de mest upopulære indirekte Afgifter, vi nogen Sinde har haft, og derfor kunde der være Grund til at være glad for, at den nu ophæves. Det er altid en Ulempe, naar en Skat laves saadan, at den bliver upopulær, og det er ikke klogt at gøre det; selv om man har Brug for de Penge, som Skatten indbringer. Men Forbrugsafgiften paa Manufakturvarer var ikke alene beregnet paa at skaffe Penge i Statskassen, den havde ogsaa det Formaal at ramme et Luksusforbrug; idet det i Almindelighed er saadan, at jo større Indtægten er, en des større procentvis Del af Indtægten gaar der til Manufakturvarer, de Varer, som omfattes